

۱۲۳

معجزه خوبات

WWW.serajnet.org

معاونت تربیت و آموزش عقیدت سیاسی سپاه

نشریه اخلاقی - تربیتی | شماره ۱۲۳ / اسفند ماه ۹۴

سال دولت و ملت، همدل و همزبانی

ای کاش چون پروانه در شمع جمال او می سوختیم!

ای کاش که ما از خواب برخیزیم و در اول منزل که یقظه (و بیداری) است وارد شویم؛ وای کاش که او - جل و علا - با عنایات خفیه خود از ما دستگیری فرماید و به خود و جمال جمیلش رهنماود فرماید؛ وای کاش که این اسب سرکش چموش نفس، آرام شود و از کرسی انکار فرود آید؛ و ای کاش این محموله سنگین را زمین می‌گذاشتیم و سبک بارتر رو به سوی او می‌کردیم؛ وای کاش که چون پروانه در شمع جمال او می‌سوختیم و دم در نمی‌آوردیم؛ وای کاش که یک گام به قدم فطرت بر می‌داشتیم و این قدر پای به فرق فطرت نمی‌گذاشتیم وای کاش‌های بسیار دیگر که من در پیری و در آستان مرگ از آنها یاد می‌کنم و دسترسی به جایی ندارم. و توانی فرزندم، از جوانی خود استفاده کن و با یاد او - جل و علا - و محبت به او و رجوع به فطرت الله بزیست و عمر را بگذران.

[صحیفه امام خمینی، جلد ۱۶، صفحات ۲۰۷ تا ۲۲۶]

دنیا گلستان می شود !

قال رسول الله صلی الله علیه و آله :

لَا تُظْهِرِ الشَّمَائَةَ لِأَخِيكَ فَيَرْحَمَهُ اللَّهُ وَيَتَلَيْكَ (امامی ، صفحه ۲۹۷)

شماته یعنی خوشحالی کردن. یعنی از مشکلی که برای برادرت پیش می‌آید، اظهار خرسندی مکن! گاهی ممکن است در دلت خوشحال بشوی که یک رقیب یا یک مخالفی دچار مشکلی شد، این دست خود انسان نیست، در دل انسان یک حالتی بوجود بیاید، اختیاری نیست، اما اظهار کردن آن اختیاری است. ... برادر مومنت یک گرفتاری بپیدا کرده، یا مشکل مالی یا مشکل آبروی، یا تنزل مقام یا ... خوشحالی نکن! چرا؟ فیر محمد الله ویتبليک، شما که اظهار خوشحالی کردی، خدا به او ترحم می‌کند و تورا مبتلا می‌سازد. ... اظهار خوشحالی شما جفا در حق اوست. هرگزی که مورد جفای مردم قرار بگیرد، خدا به او رحم می‌کند. این یک قاعده کلی است. اما چرا تورا مبتلا می‌سازد؟ چون به او ظلم کردی و ظلم یک عاقبتی دارد که خدا بخاطر آن تورا مبتلا کرده است. اینها موجب استحکام پیوند های اخلاقی افراد در جامعه است. اگر من و شما که مدعی اسلامیت هستیم، این ارزش های اخلاقی که در اسلام وارد شده است را رعایت کنیم، دنیا گلستان می‌شود.

[شرح حدیث از امام خامنه ای مدلوله العالی در مقدمه درس خارج مورخ ۹۳/۱۱/۲۸]

لَا نَجَاهَ إِلَّا بِالطَّاعَةِ

تنها راه نجات طاعت و بندگی خداست. طاعت بدون کنترل نفس سودی ندارد، اگر صد سال هم بگذرد؛ ولی نفس خودت را کنترل نکنی، نگاهت را کنترل نکنی؛ در کلاس اول درجا خواهی زد. وقتی به کلاسِ دوم خواهی رفت که نفست را کنترل نکنی. یا باید نفس را بپرسنی یا خدا را. «لَا نَجَاهَ إِلَّا بِالطَّاعَةِ». طاعت چیست؟ طاعت این است که آنچه دلت می‌خواهد را کنار بگذاری. با طاعت بدون علم و استناد به جایی نخواهی رسید «لَا نَجَاهَ إِلَّا بِالطَّاعَةِ وَ الطَّاعَةُ بِالْعِلْمِ». طاعت علم می‌خواهد. قسم به امام زمان(ع) اگر استناد اخلاق نداشته باشی؛ به جایی نخواهی رسید. همین که حرف بزنی؛ اهانت می‌کنی، غیبت می‌کنی. .. از نجات خبری نیست؛ مگر اینکه طاعت و بندگی کنی. بندگی هم راه دارد. طاعت و بندگی با علم است. باید بروی و یاد بگیری.

[از فرمایشات آیت الله حق شناس رحمة الله عليه، کتاب مرد حق، لوح نگار، چاپ اول ۱۳۹۱، ص ۱۲]

